

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ δεν αποτελεί προϊόν που υπόκειται στους εμπορικούς νόμους και ως εκ τούτου δεν απαιτείται για την απόκτησή του η καταβολή δραχμικού αντίτιμου. Η συνέχεια της έκδοσής του διασφαλίζεται με την εθελοντική προσφορά χρημάτων, εργασίας, κειμένων και ιδεών και όχι με την υποχρεωτική χρηματοδότηση που επιβάλλει η οποιαδήποτε τιμή πώλησης. Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ δεν είναι φορέας απόψεων μίας αναρχικής ομάδας. Κοινή αντίληψη όσων προσφέρουν για την έκδοση, είναι η ανάγκη διεύρυνσης της αναρχικής-αντιεξουσιαστικής πληροφόρησης, έξω και πέρα από τους κρατικούς και εμπορικούς νόμους, ως γνήσιο δημιούργημα της κοινωνικής εξέγερσης. Για την εγκαθίδρυση ενός κοινωνικού συστήματος που θα στηρίζεται στην αμοιβαία βοήθεια και την εθελοντική συνεργασία των μελών της. Ενάντια σ' όλες τις μορφές διακυβέρνησης και οικονομικής καταπίεσης.

«Αναρχία, στην πραγματικότητα, είναι πριν απ' όλα συνώνυμη με τον σοσιαλισμό. Ο αναρχικός είναι ένας σοσιαλιστής που αποσκοπεί στην εξάλειψη της εκμετάλλευσης του ανθρώπου απ' τον άνθρωπο. Ο αναρχισμός είναι ένας από τους κλάδους της σοσιαλιστικής σκέψης. Ένας κλάδος όπου κυριαρχούν η φροντίδα για την ελευθερία κι η επιθυμία της κατάργησης του κράτους.»

Ντανιέλ Γκερέν

Αθήνα 12 Μάρτη 1987

No 12

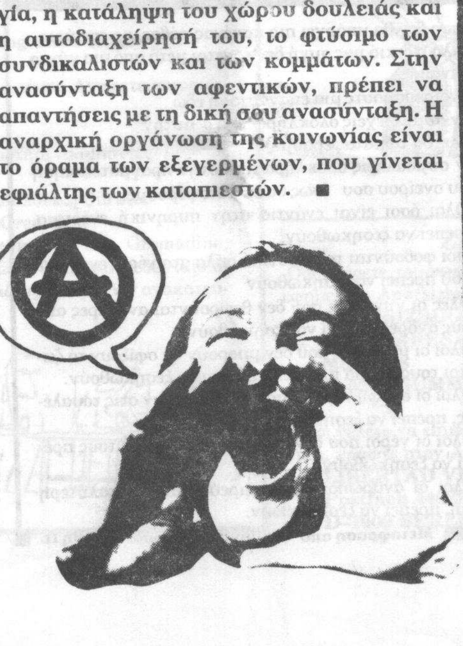
φίλε αναγνώστη, για μια φορά ακόμη τα γεγονότα ήρθαν να διαψεύσουν τις προσδοκίες σου και να επαληθεύσουν τις δικές μας εκτιμήσεις: οι απεργιακές κινητοποιήσεις του Φλεβάρη, η μάζωξη των αφεντικών και των αντιπροσώπων τους στο Νταβός, η νέα απροσχημάτιστη εισβολή των πολυεθνικών στον ελλαδικό χώρο, όλα μαζί, συνθέτουν και πάλι μια εικόνα που συχνά σου έχουμε περιγράψει στο παρελθόν. Την εικόνα της ταξικής κοινωνίας των αφεντικών, που με την βοήθεια των κομματικών υποδιαιρέσεων και των συνδικαλιστικών ευνουχισμών, κατορθώνουν να χειραγωγούν την ανθρώπινη ύπαρξη – το «λαό», όπως τους αρέσει να σε ονομάζουν.

Φίλε αναγνώστη, στο Νταβός, οι μεγάλοι παράγοντες της διεθνούς οικονομίας, συν μερικοί αντιπρόσωποι των οικονομικών συμφερόντων συγκεκριμένων γεωγραφικών περιοχών (όπως ο δικός μας Παπανδρέου), αντάλλαξαν απόψεις, ανασυντάχτηκαν για να προχωρήσουν στις νέες τους επιδιώξεις. Τα μηνύματα που ακούστηκαν στο Νταβός, και που ο εμπορικός τύπος (οι εφημερίδες και τα περιοδικά, που εμπορεύονται την ενημέρωση) έκρυψε επιμελώς, ήταν αποκαλυπτικά των προθέσεών τους. Οι επιλεγμένοι ομιλητές ζήτησαν περισσότερη συνεργασία μεταξύ των πολυεθνικών και των μεγάλων επιχειρήσεων Ανατολής–Δύσης, ζήτησαν αυστηρότερη επιλογή των εργατών για την κάλυψη των συρικνούμενων θέσεων εργασίας, ζήτησαν την εναρμόνιση των «εθνικών» οικονομικών πολιτικών έτσι ώστε να εξυπηρετούνται καλύτερα τα συμφέροντα της τάξης των εκμεταλευτών.

Φίλε αναγνώστη, οι σύνεδροι του Νταβός, προχώρησαν και σε αποκαλύψεις για το μέλλον της οικονομικής τάξης. Ένας από αυτούς, κάποιος Χάουαρντ Περλμούτερ, καθηγητής της «κοινωνικής αρχιτεκτονικής και διοίκησης» σε βορειοαμερικάνικο πανεπιστήμιο, είπε συγκεκριμένα ότι **στα επόμενα χρόνια 200–400 υπερ-εταιρείες θα κυριαρχούν στη διεθνή οικονομία, με αναλογία 3–6 τέτοιων επιχειρήσεων σε κάθε τομέα της οικονομίας.** Υπήρξαν και άλλα πολλά που ειπώθηκαν στο Νταβός: ομιλητές, όπως κάποια Ελίζαμπεθ Κοπ, προειδοποίησαν τους συνέδρους ότι οι επιχειρήσεις τους πρέπει να δείξουν ενδιαφέρον για τα οικολογικά προβλήματα που δημιουργούν οι δραστηριότητές τους για να περιορίσουν έτσι τη δράση των οικολογικών κινημάτων. Άλλοι ομιλητές, όπως ο Κον Μπεντίτ, υπέδειξαν τρόπους εφαρμογής μιας «προληπτικής καταστολής», όπως είναι η εξωκοινοβουλευτική δραστηριότητα των πολιτικών γκρουπούσκουλων.

Φίλε αναγνώστη, θα χρειαζόμαστε πολλές σελίδες για να μεταφέρουμε εδώ τα όσα αποκαλυπτικά συζήτησαν τα αφεντικά στο Νταβός. Σημασία έχει ότι η καθημερινή πρακτική της κοινωνίας της έννομης τάξης, σου τα αποκαλύπτουν διαρκώς, αρκεί εσύ να μπορείς να τα δεις. Οι απεργιακές κινητοποιήσεις του Φλεβάρη, είναι αυτό που ο Μπεντίτ περιέγραψε καλώντας τις αρχές να δίνουν «περισσότερη δημοκρατία»: ήταν **οι κοινωνικές βαλβίδες εκτόνωσης των καταπιεσμένων** ανθρώπων. Η πίεση που δημιούργησε η μακρόχρονη εφαρμογή των μέτρων λιτότητας (κατ' εντολή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου) έπρεπε κάποτε να εκτονωθεί. Και εκτονώθηκε χάρη στους συνδικαλιστές, σ' αυτούς τους νεκροθάφτες του εργατικού κινήματος. Οι απεργίες, που δεν ήταν παρά *άδειες άνευ αποδοχών* για τους απεργούς (ανέλπιστο δώρο για τα αφεντικά τους), τελείωσαν, κι όλοι ξανάβαλαν πάλι το κεφάλι στα σκατά. Κι η λιτότητα, η βαριά φορολογία, η έξαρση της οικονομικής καταστολής, συνεχίζονται δίχως πρόβλημα. Και η αφαίμαξη, η καταπίεση θα ενταθεί στο μέλλον, εξαιτίας των ανακατατάξεων των πολυεθνικών στον ελλαδικό χώρο, ανακατατάξεων που γίνονται με την ανάληψη των μεγάλων «αναπτυξιακών έργων».

Φίλε αναγνώστη, η εξέγερση και πάλι προβάλει ως η μόνη λύση. Η άγρια απεργία, η κατάληψη του χώρου δουλειάς και η αυτοδιαχείρησή του, το φτύσιμο των συνδικαλιστών και των κομμάτων. Στην ανασύνταξη των αφεντικών, πρέπει να απαντήσεις με τη δική σου ανασύνταξη. Η αναρχική οργάνωση της κοινωνίας είναι το όραμα των εξεγερμένων, που γίνεται εφιάλτης των καταπιεστών. ■

ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΦΥΛΑΚΕΣ, ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΜΑΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ

Οι φλόγες, που το πρωί της 5 Φλεβάρη κατάστρεψαν το διοικητήριο, την Εκκλησία και το μεγαλύτερο μέρος του μεσαιωνικού κάτεργου της Κέρκυρας, ξεσκέπασαν για μιαν ακόμα φορά το αληθινό πρόσωπο της σύγχρονης κρατιστικής κοινωνίας μας.

Κάτι οι καταγγελίες – εδώ και πολύ καιρό – των ίδιων των κρατουμένων, κάτι οι έρευνες της Γιαταγάνα και άλλων εισαγγελέων, κάτι οι φωνές κάποιων δικηγόρων, κατάφεραν σιγά-σιγά κάποια μεταστροφή της κοινής γνώμης, που στις 5 Φλεβάρη είδε με αρκετή συμπάθεια τους κρατούμενους του Νταχάου της Κέρκυρας να παίρνουν την τύχη τους στα χέρια τους.

Έτσι, η Κέρκυρα, αυτό το μεσαιωνικό, εξοντωτικό ίδρυμα, θα πάψει να λειτουργεί de facto. Βέβαια η Κέρκυρα και το Επταπύργιο δεν είναι παρά η ορατή κορυφή του παγόβουνου. Όσοι γνωρίζουν κάπως τα πράγματα, διαβεβαιώνουν πως η φρίκη των φυλακών της Λάρισας, του Αγίου Στεφάνου Πάτρας, της Αλικαρνασού κλπ. δεν υστερούν καθόλου και σε τίποτα από την φρίκη που βασίλευε στο Γεντί Κουλέ και βασιλεύει ακόμα στην Κέρκυρα, μέχρι να κλείσει οριστικά.

Οι περισσότερες εφημερίδες χαιρέτισαν την εξέγερση των «κατεργάρηδων» της Κέρκυρας και θυμήθηκαν να αναθεματίσουν και τον «καπετάνιο της γαλέρας» τον διαβόητο Κόλλα, κι έσπευσαν μάλιστα να τον φωτογραφίσουν με το κλομπ στο χέρι... και να δημοσιεύσουν την φωτογραφία του πλάϊ-πλάϊ με τη φωτογραφία του Ρωχάμη, του Παπαχρόνη, του Τεμπερεκίδη, του Πετρόπουλου, του Παπαδόπουλου και άλλων, που γέλαγαν με την καρδιά τους βλέποντας τον τόπο του βασανισμού τους να μεταβάλλεται σε στάχτες.

Τις μέρες που ακολούθησαν, μεθοδεύτηκε η «απαγωγή» των κρατουμένων από την Κέρκυρα προς άλλα κάτεργα, όπου πολλούς από αυτούς τους «σωφρονίσανε» – σύμφωνα με πληροφορίες μας εξακολουθούν να τους «σωφρονίζουν» – δεόντως. Φίλοι και συγγενείς και δικηγόροι μάταια πασχίζανε να μάθουν για την τύχη τους. Οι πάσης φύσεως αρμόδιοι το είχανε βουλώσει, ελλείψει – όπως φαίνεται – κυβερνητικής γραμμής. Χαρακτηριστικό παράδειγμα: Μάνα ρωτάει πού πήγανε το φυλακισμένο γιο της, και της απαντούν: «Ο γιος σου είναι στην κόλαση».

Και τελικά, η κυβέρνηση αποφασίζει γι' άλλη μια φορά να λαϊκίσει: δίνει προαγωγή στον Κόλλα και τον μεταθέτει στην κεντρική υπηρεσία του υπουργείου! Και οι φυλλάδες γράφουν με μεγάλα γράμματα: Έφυγε ο Κόλλας! Και πανηγυρίζουν. Και τοποθετείται νέος διευθυντής στο κάτεργο, κι ο υπουργός κορδώνεται σα διάνος που τα κατάφερε και το σκύλο να χορτάσει και την πίττα να περισώσει, κι οι κάθε φύσης προοδευτικοί και ευαισθητοποιημένοι – δεν το λέμε ειρωνικά – χαίρονται που νικήσανε και οι κρατούμενοι εξακολουθούν να «σωφρονίζονται», και τέλος οι νομομαθείς ετοιμάζουν πυρετώδικα το νέο «σωφρονιστικό» μας κώδικα. (Οι κακές γλώσσες λένε πως ο νέος

συνέχεια στην 4

ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΝΤΑΒΟΣ.

Ένα από τα βασικά θέματα που συζητήθηκαν στη μάζωξη των αφεντικών και των αντιπροσώπων τους στο Νταβός, ήταν και το θέμα με τίτλο **«Πόσο μπορεί να δικαιωθεί ο ακτιβισμός»**. Το θέμα αυτό, ενταγμένο προφανώς στην ευρύτερη προσπάθεια της εξουσίας να κατανοήσει το «φαινόμενο τρομοκρατία» και να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά και οριστικά εκείνους που διεξάγουν την κοινωνική επανάσταση, σ' όλο τον κόσμο, καλύφθηκε από επιλεγμένους ομιλητές, που είχαν κάποια πείρα στον εξωκοινοβουλευτικό ακτιβισμό και που σήμερα κατέχουν υψηλές θέσεις στην ταξική κοινωνία.

Εδώ θα μεταφέρουμε κάποια σημεία των ομιλιών, που θεωρούμε χρήσιμο να γίνουν γνωστά ευρύτερα, για να γίνει και από τη μεριά μας κατανοητό το «προς τα πού το πάνε τα αφεντικά», για να πληροφορηθούμε όλοι τον τρόπο σκέψης τους και τη «γραμμή» τους πάνω στο θέμα της αντιμετώπισης της κοινωνικής εξέγερσης.

Ένας από τους ομιλητές, ήταν ο *Πώλ Ουίλκινσον* του Τμήματος Πολιτικής και Διεθνών Σχέσεων του πανεπιστημίου του Αμπερντίν, ΗΠΑ. Ανάμεσα στ' άλλα είπε: «Ο πολιτικός ακτιβισμός αποτελεί το άλλοθι των φιλελεύθερων δημοκρατιών». «Υπάρχουν τρία είδη ακτιβισμού: α) ο άδικος ακτιβισμός, δηλαδή εκείνος που δεν δικαιολογείται σε μια δημοκρατική κοινωνία. Παράδειγμα, οι Ερυθρές Ταξιαρχίες, που με τη βία προσπαθούν να ανατρέψουν την θέληση της πλειοψηφίας. (β) ο συμπαθής ακτιβισμός, που όμως καταφεύγει σε μεθόδους αντίθετες προς τις αξίες για τις οποίες ισχυρίζεται ότι πολεμά. Παράδειγμα, κάποιες τάσεις μέσα στο κίνημα των Παλαιστινίων, που απειλούν να σκοτώσουν τους μετριοπαθείς που θέλουν να πετύχουν ειρηνική διευθέτηση της διαμάχης με το Ισραήλ. γ) ο δικαιωμένος ακτιβισμός, δηλαδή ο ακτιβισμός που δεν έρχεται σε σύγκρουση με τις αρχές της δημοκρατίας. Παράδειγμα, το κίνημα για τα ανθρώπινα δικαιώματα, που δεν βλάπτει τα δικαιώματα αθώων ανθρώπων».

Ένας άλλος ομιλητής, ήταν ο *Άντριου Γιανγκ*, δήμαρχος της Ατλάντα στην πολιτεία της Τζόρτζια, ΗΠΑ, πρώην αντιπρόσωπος των ΗΠΑ στον ΟΗΕ και (ακόμη πιο) πρώην ακτιβιστής για τα δικαιώματα των μαύρων στις ΗΠΑ, έχοντας μπει και φυλακή γι αυτό. Ο Γιανγκ, ανάμεσα στα άλλα, προειδοποίησε τα αφεντικά ότι: **«Εκείνοι που εμποδίζουν την μη-βίαιη επανάσταση, εξασφαλίζουν το μέλλον της βίαιης επανάστασης.** Το κίνημα των πολιτικών δικαιωμάτων στις ΗΠΑ πέτυχε, σε ένα βαθμό και επειδή το ραδιόφωνο και η TV βοήθησαν την κοινή γνώμη να κατανοήσει το δίκαιο του αγώνα. Είναι αντιπαραγωγικό να φυλακίζονται ηγετικά στελέχη ακτιβιστικών ομάδων, επειδή θα ακολουθήσουν δραστηριότητες βίας. Η σύγχρονη τεχνολογική κοινωνία μας δεν μπορεί να χαρακτηριστεί επαναστατική, αλλά είναι, όσο αφορά τη δυνατότητά της να μεταβιβάζει την ισχύ και τις ευκαιρίες στους άλλους. Υπάρχει σήμερα μια υποβαθμισμένη τάξη ανθρώπων και πρέπει να βρούμε τρόπους να της δώσουμε ένα αξιοπρεπή ρόλο στην κοινωνία.»

Τι είπε ο Ντανιέλ Κον Μπεντίτ στο Νταβός.

Στις 31 Γεννάρη 1987, ο Κον Μπεντίτ εκφώνισε λόγο στο διεθνές οικονομικό φόρουμ του Νταβός, συμμετέχοντας στη μάζωξη αυτή των αφεντικών και των διαχειριστών της εξουσίας και δίνοντας τα φώτα του στο θέμα **«Πόσο μπορεί να δικαιωθεί ο ακτιβισμός»**. Η ομιλία του διήρκεσε μία ώρα, ο δε Μπεντίτ παρουσιάστηκε στο μεγαλοταξικό κοινό του με τον τίτλο «αρχισυντάκτης του Φλάστερστραντ».

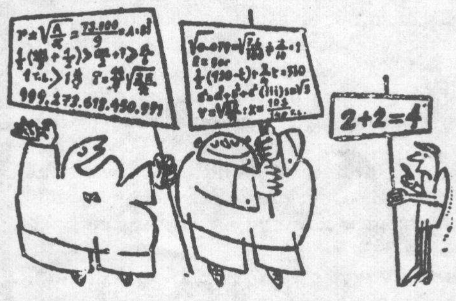
Δεν είναι βέβαια δυνατό να δημοσιεύσουμε εδώ το σύνολο του λόγου του Κον Μπεντίτ, αλλά μπορούμε να αρκεστούμε στη δημοσίευση αποσπασμάτων του, όπως τυπώθηκαν και μοιράστηκαν στους ακροατές–πολιτικούς, οικονομολόγους, επιχειρηματίες και γενικά «παράγοντες». Τα συμπεράσματα είναι δικά σας.

«Μήνυμα της ομιλίας: Οι κοινωνίες που επιτρέπουν την πολιτική ανυπακοή και τον εξωκοινοβουλευτικό ακτιβισμό, είναι οι κοινωνίες στις οποίες το ισχύον κοινωνικό σύστημα λειτουργεί καλύτερα.

Βασικά σημεία της ομιλίας: 1. Η χρήση της βίας συχνά εξαρτάται από το πώς την εννοεί εκείνος που τη διαπράττει, για παράδειγμα οι ΗΠΑ την αποκηρύσσουν για την Ν. Αφρική και παράλληλα υποστηρίζουν τους κόντρας. 2. Οι κορυφαίοι επιχειρηματίες έχουν την ιστορική ευθύνη να περιορίσουν τη βία σ' αυτόν τον κόσμο, βοηθώντας την ανάπτυξη του Τρίτου Κόσμου. 3. Οι επιχειρηματίες πρέπει να βοηθήσουν τις κυβερνήσεις να φθάσουν σε πολιτικές λύσεις του προβλήματος του εξωτερικού χρέους του Τρίτου Κόσμου.

Προτάσεις δράσης / συμπεράσματα: 1. Οι πολυεθνικές εταιρείες που βοηθούν τις χώρες που επιθυμούν δημοκρατία, προσφέρουν μεγάλη υπηρεσία στην ανθρωπότητα. 2. Οι επιχειρήσεις στις χώρες του Τρίτου Κόσμου, μπορούν να βοηθήσουν κι αυτές, ασκώντας πιέσεις στις κυβερνήσεις να προχωρήσουν σε δημοκρατικά μέτρα στις χώρες τους – όπως συνέβη τόσο θεαματικά στην Βραζιλία».

Ακολούθησε συζήτηση Μπεντιτ–ακροατών, στην οποία ανταλλάχτηκάν απόψεις και διευκρινίστηκαν σημεία, ανάμεσα στα οποία και τα εξής: «Το μη-βίαιο, δημοκρατικό καθεστώς της Δ. Γερμανίας, επιτρέπει να σημειωθούν μεταβολές στην γερμανική κοινωνία. Αν δεν βρεθούν πολιτικές λύσεις στά τεχνικά προβλήματα που δημιουργεί η οικονομική εξάρτηση και καταπίεση, τότε θα υπάρξουν αυξημένα περιστατικά βίας, και η βία είναι κακή για τις επιχειρηματικές δραστηριότητες.

ΚΡΑΤΙΚΗ Ή ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ;

Το φούντωμα του φοιτητικού κινήματος που παρατηρείται τελευταία σε διάφορα σημεία του κόσμου, θέτει για μιαν ακόμα φορά τα γνωστά και χιλιοδιατυπωμένα ερωτήματα:

– Γιατί οι φοιτητές ξεσηκώνονται;

– Γιατί η παιδεία νοσεί;

– Γιατί οι περισσότεροι νέοι επιστήμονες μένουν άνεργοι;

– Γιατί οι όποιες κι όπου φοιτητικές εξεγέρσεις μετά από λίγο «ξεφουσκώνουν» και το φοιτητικό κίνημα γυρνάει και πάλι στα «εντός κι επί τα αυτά»;

– Γιατί οι φοιτητές δεν καταφέρνουν να συνδέσουν το κίνημά τους με τα υπόλοιπα κινήματα και ρεύματα της χώρας τους;

– Γιατί, σ' όλες τις χώρες, παρά την αδυναμία των φοιτητών να ξεπεράσουν τα όριά τους, το φοιτητικό κίνημα καταστέλλεται τόσο άγρια, που πνίγεται στο αίμα του;

Τα τελευταία γεγονότα στην Κορέα, στη Γαλλία, στην Ιταλία, στην Ισπανία, στην Κίνα, δείχνουν ότι οι οποιεσδήποτε «προκάτ» απαντήσεις είναι ανίσχυρες να εξηγήσουν και να διαλευκάνουν το πρόβλημα.

Οι αφορισμοί του στυλ «χάσμα των γενεών», «ρατσισμός ενάντια στην νεολαία», «οι φοιτητές είναι διανοούμενοι εκτός παραγωγής και γι' αυτό δεν συνδέονται με τους εργάτες», κλπ. ισχύουν τόσο γενικά που το μόνο που κάνουν είναι να εκτείνουν τη σύγχυση.

Οι εξειδικεύσεις, από την άλλη μεριά, του στυλ «άλλο η Γαλλία και άλλο η Κίνα ή η Χιλή», οδηγούν κι αυτές σε αδιέξοδο.

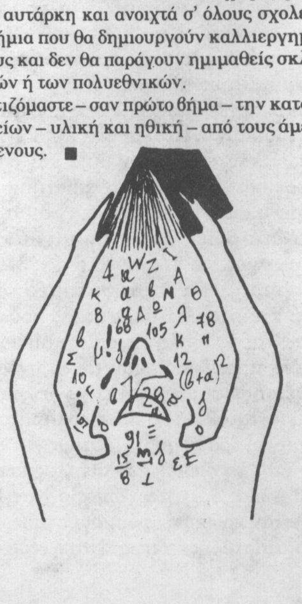
Στην Ελλάδα – για την ώρα – η κατάσταση δεν φαίνεται τόσο οξυμένη αν και υπάρχει κάποια κινητικότητα. Πρόσφατη (11–12/2/87) ήταν η κινητοποίηση των φοιτητών της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών που διαμαρτύρονται για την περικοπή των σχετικών κονδυλίων για τη σχολή τους. Και ακόμα πιο πρόσφατα, κάποια δημοσιεύματα (όπως αυτό του Γιάννη Παπαμιχαήλ στην Ελευθεροτυπία) αρχίζουν να μιλούν για επικείμενη «ιδιωτικοποίηση» της παιδείας.

Η κρίση, λοιπόν, φαίνεται να πλησιάζει κι εδώ. Παρά τον ευνουχισμό του από κράτος και πολιτικά κόμματα, το ελληνικό φοιτητικό κίνημα εξακολουθεί να είναι σε θέση να αντιδράσει. Τα προβλήματα που το καίνε είναι αρκετά (συνθήκες σπουδών, στέγη, αγωνία για το αύριο κλπ.) και τα παραδείγματα δράσης δεν του λείπουν.

Πιστεύουμε στην ελεύθερη παιδεία και στην ελευθερία των εκπαιδευόμενων και όχι στο κρατικό ή ιδιωτικό καπέλλωμά τους. Πιστεύουμε στην αυθόρμητη κι όχι κατευθυνόμενη σύνδεση του μαθητικού-φοιτητικού κινήματος με τα υπόλοιπα κινήματα και ρεύματα της χώρας. Πιστεύουμε στην αποδέσμευση της παιδείας από την επαγγελματική κατάρτιση – εξειδίκευση, που σκοπό της έχει την μαζική παραγωγή σκλάβων. Πιστεύουμε στο δικαίωμα στη μόρφωση του κάθε ανθρώπου και στο δικαίωμά του στην ελεύθερη δημιουργία. Δεν πιστεύουμε στο δικαίωμα στη δουλειά και στην ημιμάθεια.

Απλά και μόνον οραματιζόμαστε την παιδεία σαν δημιούργημα της ελεύθερης συμφωνίας εκπαιδευόμενων και εκπαιδευτικών σε αυτοδιαχειριζόμενα, οικονομικά αυτάρκη και ανοιχτά σ' όλους σχολεία και πανεπιστήμια που θα δημιουργούν καλλιεργημένους ανθρώπους και δεν θα παράγουν ημιμαθείς σκλάβους των κρατών ή των πολυεθνικών.

Οραματιζόμαστε – σαν πρώτο βήμα – την κατάληψη των σχολείων – υλική και ηθική – από τους άμεσα ενδιαφερόμενους. ■

«Εξέγερση»

Όλοι, όσοι δεν πίνουν ευχάριστα σούπες της στιγμής, πρέπει να ξεσηκωθούν.
Όλοι, όσοι δεν βρωμάνε ακόμα στο μυαλό αποσμητικά, πρέπει να ξεσηκωθούν.
Όλοι όσοι ακόμα γνωρίζουν τι είναι ζωή
Όλοι όσοι ακόμα γνωρίζουν τι είναι Μίσος
και ότι αυτό που πρέπει να δεχτούμε δεν είναι αυτό που θέλουμε, πρέπει να ξεσηκωθούν.

Όλοι, όσοι δεν σιωπούν, ακόμα και όταν τους δείχνουν τα γκλομπς, πρέπει να ξεσηκωθούν,
όσοι μαζί με την ελευθερία τους χρειάζονται επίσης την ελευθερία του γείτονά τους, πρέπει να ξεσηκωθούν.
Όλοι, όσοι για τους οποίους το να δίνεις είναι το ίδιο όμορφο όπως το να παίρνεις.
και το να κερδίζουν λεφτά δεν είναι ολόκληρη η ζωή
όσοι για τις αδυναμίες τους μιλούν και δεν ντρέπονται καθόλου γι αυτές, πρέπει να ξεσηκωθούν.
Υπάρχουν τόσοι πολλοί, οι οποίοι, όπως και εσύ, περιμένουν καλύτερους καιρούς
όπου δεν θα υπάρχει πια κανένας φόβος για το αύριο,
αλλά η δική μας αυγή δεν έρχεται μετά από μια νύχτα ύπνου.
Ονειρευόμαστε μια επανάσταση εδώ
Αν συμμετέχεις ολοκληρωτικά σ' αυτήν
ίσως θα τα καταφέρουμε,
αν συμβάλλεις ολοκληρωτικά στην πραγματοποίηση του ονείρου σου ίσως θα τα καταφέρουμε.
Όλοι όσοι είναι ενάντια στην πυρηνική ενέργεια, πρέπει να ξεσηκωθούν,
όσοι φοβούνται τα πλαστικά όπλα στα χέρια ενός παιδιού πρέπει να ξεσηκωθούν
Όλες οι γυναίκες που δεν θεωρούνται ανώτερες από τους άνδρες πρέπει να ξεσηκωθούν.
Όλοι οι μισθωτοί που δεν μπορούν να σφίξουν το ζωνάρι τους ακόμα πιο πολύ, πρέπει να ξεσηκωθούν.
Όλοι οι ομοφυλόφιλοι που δεν ψάχνουν στις τουαλέτες, πρέπει να ξεσηκωθούν
Όλοι οι γέροι που δεν κρύβουν τις ρυτίδες τους πρέπει να ξεσηκωθούν.
Όλοι οι άνθρωποι που ονειρεύονται μια καλύτερη ζωή, πρέπει να ξεσηκωθούν.

Μετάφραση από γερμανικό τραγούδι Αγάθη Π.

ΟΣΟΙ ΓΕΝΟΥΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΙ ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΘΑ ΠΕΘΑΝΟΥΝ. ΤΟΥΣ ΚΥΝΗΓΑΕΙ ΤΟ ΠΟΠΟΛΟ ΓΙΑ ΤΑ ... ΚΑΛΑ ΠΟΥ ΚΑΝΟΥΝ!

Έχουμε και λέμε:

– **Ο Ρούσος πάλι στο κελί.** Οι απεργοί πείνας των προπυλαίων, θα ξανακαθήσουν γύρω-γύρω να ξαναπεινάσουν για να δικαιωθεί ο αγώνας του «Άγγελου»; Ή μήπως το πολιτικό όφελος πια εκτονώθηκε;

– **Κάποιοι ετοιμάζουν κόμμα** Οικολόγων–Πράσινων στην Ελλάδα. Αυτόνομοι, ανένταχτοι, προσοχή μην βρεθείτε ενταγμένοι ξαφνικά...

– Στο προηγούμενο τεύχος αποκαλύψαμε ότι ορισμένοι μπάτσοι που φυλάνε τα γραφεία των εφημερίδων είναι άνθρωποι της ΚΥΠ και παρακολουθούνε τους διερχόμενους των πυλών. Οι εφημερίδες όμως δεν έδειξαν ν' ανησυχούν. Φυσικά, τους δικούς τους θα φοβούνται τώρα;

– **Περίπου 470.000 άνθρωποι κρατούνται** αυτή τη στιγμή, για διάφορες αιτίες, στις γαλλικές φυλακές.

– **Από τα βασανιστήρια στις τουρκικές φυλακές** έχουν χάσει μέχρι σήμερα τη ζωή τους 139 άνθρωποι. Στο μεταξύ, 110.000 πολιτικοί κρατούμενοι κατορθώνουν να επιβιώνουν κάτω από άθλιες συνθήκες κράτησης στις φυλακές του Εβρέν.

– **Η εταιρεία «Μαλτέζου» απέλυσε** στις 20 Φλεβάρη εργάτη μετάλλου, επειδή μοίραζε ανακοινώσεις για την απεργία της πανελλήνιας ένωσης μετάλλου.

– **Μετά τις εξεργερσιακές κινητοποιήσεις** των Κινέζων φοιτητών, επανακαθιερώνεται στην Κίνα το μέτρο της υποχρεωτικής εργασιοθεραπείας των φοιτητών, που θέσπισε ο Μάο το 1963. Ο υπουργός Παιδείας Χε Ντου Γκισίνγκ, δήλωσε σχετικά ότι «κάνοντας χειρονακτική εργασία, θα φθάσουν αναπόφευκτα στην κατανόηση των θέσεων που εκφράζει το Κ.Κ. Κίνας και η κυβέρνηση».

– **Ένας χρόνος πέρασε** από το εγκληματικό «ατύχημα» της βιομηχανίας JET OIL στη Θεσσαλονίκη. Οι κάτοικοι της περιοχής Ευόσμου εξακολουθούν να ζητούν την απομάκρυνση των εγκαταστάσεων. Ίσως θάταν πρακτικότερο να πάνε οι ίδιοι να τις απομακρύνουν....

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ

11/1/87: *Η Ολλανδική «Επαναστατική Αντι-Ρατσιστική Δράση» η RARA, όπως είναι γνωστότερη, πυρπολεί την εμπορική εταιρία MAKRO International A.G., που ανήκει στον όμιλο εταιριών STEENKOLEN HANDELS VERENIGING, επειδή, με τις επενδύσεις της στη Νότια Αφρική, είναι ένας από τους κύριους υποστηρικτές του Apartheid. Οι ζημιές ξεπέρασαν τα 150 εκατομμύρια γκίλντες.* ***(Veknipselkrant 2/87)***

1/1/87: *Λιβανέζικη οργάνωση ανέλαβε την ευθύνη για την τοποθέτηση βόμβας σε ξενοδοχείο της πόλης Μεράνο του Νότιου Τυρόλου, στην Ιταλία. Τακτικός πελάτης του ξενοδοχείου είναι ο Ιταλός υπουργός εξωτερικών Αντρεόττι που όμως δεν ήταν εκεί όταν έγινε η έκρηξη. Πριν λίγες μέρες η Ιταλία και το Ισραήλ είχαν υπογράψει συμφωνία «αντι-τρομοκρατικής» συνεργασίας.* ***(De Knipselkrant 2/87).***

3/1/87 *Άγνωστοι πυρπόλησαν γραφεία του δεξιού γερμανικού κόμματος FDP (Ελεύθεροι Δημοκράτες) στο Βισμπάντεν προκαλώντας ζημιά 200.000 μάρκων σε εγκαταστάσεις και προεκλογικό υλικό.*

ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΑΝΤΙΜΙΛΙΤΑΡΙΣΤΗ

Στις 9 Γενάρη συνελήφθη στη Φιλλανδία ο αναρχικός Γιόουκο Σάκσιο επειδή αρνήθηκε να υπηρετήσει τη στρατιωτική του θητεία δηλώνοντας ότι σαν αναρχικός και αντιμιλιταριστής δεν μπορεί να υπηρετήσει έναν θεσμό που σκοπό του έχει την καταπίεση των ανθρώπων και την καταστολή. Αφού κρατήθηκε επί 12 μέρες σε αστυνομικό τμήμα, ο Γιόουκο μεταφέρθηκε στις 21 Γενάρη στις φυλακές του Ούλο όπου άρχισε απεργία πείνας. Όσοι θέλουν μπορούν να διαμαρτυρηθούν γράφοντας ή τηλεφωνώντας στη Φιλανδική πρεσβεία, Σέκερη 4, τηλ. 3632292.

Καλά κρασιά (που λένε...)

Η έκδοση του νέου τεύχους (αυτού που κρατάτε στα χέρια σας, καθυστέρησε πολύ. Όλο αυτό το διάστημα, εμείς τριγυρίζαμε στα μπαράκια και πίναμε με τα λεφτά των συνδρομών. Δοκιμάσαμε και δυο καινούργια κοκταίηλς. Σας δίνουμε τις συνταγές και...

Στην υγειά σας
Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

Dr Jeckyl.
(Σε ποτήρι «σωλήνα»).
1 μεζούρα dry gin.
2 σταγόνες Créme de Menthe πράσινη.
2 σταγόνες Lime
1 σταγόνα Angostura bitter.
2 παγάκια.
Γεμίζουμε με τόνικ. Ανακατεύουμε.

Mr. Hyde.
(Σε ποτήρι «σαμπάνιας»)
3/4 dry gin.
1/4 λικέρ τρίπλσεκ ή Curaçao
5 σταγόνες Grenadine.

Ρίχνουμε πρώτα την Gremadine, προσθέτουμε το λικέρ και τελευταίο το Gin. Δεν βάζουμε πάγο. Δεν ανακατεύουμε.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: 9/2/87: Αναρχικοί της Θεσσαλονίκης οργανώνουν πορεία συμπαράστασης στους εξεγερμένους κρατούμενους του Νταχάου της Κέρκυρας. Στη διάρκεια της πορείας κάποιος ραδιοφωνικός σταθμός μεταδίδει πληροφορίες για την κατάσταση που επικρατεί στις ελληνικές φυλακές, για το «σωφρονιστικό» σύστημα, για τα βασανιστήρια...

Τα ραδιογωνιόμετρα της ΕΛ.ΑΣ. μπαίνουν σε δράση. Κάποιοι τολμούν να ενημερώνουν τον κόσμο! Τους εντοπίζουν σ' ένα κατάστημα ηλεκτρονικών ειδών. Εισβάλλουν και συλλαμβάνουν έναν 16χρονο μαθητή. Ο ιδιοκτήτης του μαγαζιού, Δημήτρης Βόγλης, λείπει εκείνη τη στιγμή. Ο νεαρός οδηγείται στην Ασφάλεια για τα περαιτέρω.

Την άλλη μέρα η ΕΛ.ΑΣ. στέλνει στις εφημερίδες την είδηση: «Οι Αναρχικοί είχαν εκτός από τον πομπό κι άλλον ασύρματο με τον οποίο παρακολουθούσαν τις κινήσεις μας! Είχαν κατάλογο με τους κρυπτογραφικούς μας κώδικες! Είχαν κατάλογο των αριθμών των αυτοκινήτων μας! Είχαν άλμπουμ με τις φωτογραφίες μας! Είχαν τσεκούρια και μαχαίρια!». Οι εφημερίδες σπεύδουν να δημοσιεύσουν την είδηση: «Οι Αναρχικοί ετοιμάζουν πογκρόμ αστυνομικών!».

Στις 17/2/87 ο νεαρός μαθητής οδηγείται στον τακτικό ανακριτή που (πώς του το επέτρεψαν;) δεν τον προφυλακίζει, αλλά παρ' όλ' αυτά θα δικαστεί αργότερα για παράνομη λειτουργία ραδιοσταθμού.

Με την ίδια κατηγορία θα δικαστεί κι ο Δ. Βόγλης που κατάφερε να γλυτώσει από ένα μέρος της ταλαιπωρίας αφού δεν πιάστηκε μέσα στο 48ωρο του αυτοφώρου.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ.

ΧΑΝΙΑ, 24/2/87: Πάνω από 700 άτομα παρακολούθησαν ανοιχτή συζήτηση για τα ναρκωτικά σε κεντρική αίθουσα στα Χανιά που οργανώθηκε με πρωτοβουλία Χανιωτών και με συμμετοχή της ΕΣΕΑΝ. Τονίστηκε η κοινωνική διάσταση του προβλήματος καθώς και η αδυναμία των οποιωνδήποτε νομοσχεδίων να το λύσουν αφού το ίδιο το Κράτος, όπως παραδέχτηκαν πρόσφατα δύο βουλευτές, ευθύνεται για τη διάδοση των ναρκωτικών. Τονίστηκε επίσης η ανάγκη διάκρισης των «σκληρών» από τα ήπια ναρκωτικά και η ανάγκη νομιμοποίησης της χρήσης των τελευταίων που –όπως το χασίς κ.α. – δεν παρουσιάζουν προβλήματα εθισμού. Στο τέλος της συγκέντρωσης εγκρίθηκε ψήφισμα που το υπόγραψαν πάνω από 500 άτομα.

Λαμία 17/2/87

Στις 17 Φλεβάρη πραγματοποιήθηκε πορεία στο κέντρο της πόλης από συντρόφους μαθητές της Ομάδας παρέμβασης, σπουδαστές της Ομάδας της Παιδαγωγικής Ακαδημίας και νεολαίας της Λαμίας. Η πορεία τάραξε τα ήσυχα νερά της επαρχιακής αυτής πόλης με συνθήματα ενάντια στο κράτος και ενάντια στην αστυνομική καταστολή και στις περικοπές των εισακτέων όπως και ενάντια στο αστικό σχολείο. Η αυτοργάνωση με μικρά βήματα κερδίζει έδαφος και εκδηλώνεται σ' αυτήν την επαρχιακή πόλη που εύστοχα έχει ονομαστεί Δροσογιανιστάν. Η ιδιαιτερότητα των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι σύντροφοι από την επαρχία ολοένα και παραμερίζεται μαζί με τα προβλήματα.

Από την 1η σελίδα του «Reflexes»

ΖΗΤΟΥΝ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Όσοι ξέρετε τούρκικα μπορείτε να αλληλογραφήσετε με την τούρκικη αναρχική εφημερίδα Anarsizbugün στη διεύθυνση:

ANARSIZBUGÜN
C/O ANARES – Medien
Mühle 28
D–5270 GUMMERSBACH 31.

Όσοι θέλετε να επικοινωνήσετε με αναρχικούς από την Τουρκία και ξέρετε Γερμανικά, γράψτε στον Abidin, στη διεύθυνση:

LIBERTAD VERLAG.
Postfach 440227
D–1000 BERLIN 47.

3ΜΟ (ΕΤΟΣ 3 ΜΕΤΑ ΟΡΓΟΥΕΛ)

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ: Οι εμπειρίες που απόχτησε το κίνημα ενάντια στην απογραφή–φακέλλωμα του πληθυσμού της ΟΔΓ, το 1983, πιστεύουμε ότι μπορούν ν' αποδειχθούν πολύ χρήσιμες στον αγώνα ενάντια στην επιβολή της νέας ηλεκτρονικής ταυτότητας και στη χώρα μας.

Η απογραφή, λοιπόν, του πληθυσμού στην ΟΔΓ πρόβλεπε τη συμπλήρωση υποχρεωτικά από κάθε πολίτη ενός μακροσκελούς ερωτηματολογίου που αφορούσε την οικογενειακή του κατάσταση, το επάγγελμά του και την κατάσταση του σπιτιού του. Οι απαντήσεις θα χρησίμευαν για την ενημέρωση των ηλεκτρονικών αρχείων των δήμων και κοινοτήτων και στη συνέχεια – ανωνυμοποιημένες – θα δίνονταν στους στατιστικολόγους. Καθώς οι διάφορες μυστικές υπηρεσίες (πχ. η ΒΚΑ) και οι μπάτσοι είχαν το δικαίωμα προσπέλασης στις πληροφορίες των δημοτικών και κοινοτικών κομπιούτερς, αυτή η κρατική επιχείρηση αποτελούσε μια φριχτή απειλή για τους Γερμανούς: ο απόλυτος έλεγχος της κοινωνίας του 1984 του Όργουελ βρισκόταν επί θύραις, κίνδυνος ιδιαίτερα απτός για τους μετανάστες που είχαν μπει παράνομα στη χώρα.

Με τη συσσώρευση των κοινωνικών δεδομένων στους υπολογιστές τους οι πολιτικοί ιθύνοντες θα είχαν την ευχέρεια να εξετάσουν και να εξοντώσουν οποιοδήποτε μοντέλο κινήματος διαμαρτυρίας ή ακόμα και να σκηνοθετήσουν τα πολεμικά τους σενάρια. Δεν πρέπει άλλωστε να ξεχνάμε και το ότι από το 1933 οι γερμανικές μυστικές υπηρεσίες σε χιλιάδες περιπτώσεις είχαν εμποδίσει την εξέλιξη κάποιου δημόσιου υπαλλήλου, επειδή τύχαινε να είναι κομμουνιστής και άρα είναι εύκολο να φανταστούμε τι θα συνέβαινε αν κατάφερναν να βάλουν στο χέρι όλες αυτές τις πληροφορίες.

Μ' έκκληση των εξωκοινοβουλευτικών ομάδων και των οικολόγων, δημιουργούνται πρωτοβουλίες πολιτών σε κάθε γειτονιά των μεγάλων πόλεων και σε κάθε χωριό της ΟΔΓ. Ανώνυμοι πολίτες βγαίνουν απ' την ανωνυμία τους, γνωρίζονται και συζητούν με τους συμπολίτες και σχεδιάζουν τον αγώνα τους για την διατήρηση της ανωνυμίας των προσωπικών τους στοιχείων.

Όταν η μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών είχαν πια ευαισθητοποιηθεί, άρχισε η οργανωμένη αντίσταση:

– Δημοσιεύτηκαν ονομαστικοί κατάλογοι πολιτών που αρνιόντουσαν να συμμετάσχουν στην απογραφή.

– Πολίτες που υπηρετούσαν στη δημόσια διοίκηση στους δήμους και στις κοινότητες και στις μηχανογραφικές υπηρεσίες οργάνωσαν ομάδες πρωτοβουλίας για το μπούκοτάρισμα και σαμποτάρισμα της απογραφικής επιχείρησης.

Με τη σχεδόν ομόφωνη άρνηση των πολιτών να συμμετάσχουν, η απογραφική-φακελλωτική επιχείρηση κινδύνευε να καταλήξει σε φιάσκο, ενώ το κύρος του κινήματος μεγάλωνε κι άρχιζαν να αναπτύσσονται και καινούργιες πρωτοβουλίες ενάντια σ' άλλα κυβερνητικά σχέδια όπως η ηλεκτρονική ταυτότητα κλπ.

Στο τέλος, το συνταγματικό συμβούλιο της ΟΔΓ έκρινε αντισυνταγματική τη διενέργεια της απογραφής με τη μορφή των επώνυμων απαντήσεων και την απαγόρευσε.

Τόσο αυτό το σχέδιο, όσο και το σχέδιο εισαγωγής της ηλεκτρονικής ταυτότητας εγκαταλείφθηκαν.

Μετά τη διάλυση των πρωτοβουλιών, όμως, και κάτω από τις πιέσεις των άλλων κρατών της ΕΟΚ, τα δυο αυτά νομοσχέδια περιλαμβάνονται και πάλι φέτος στο προς ψήφιση νομοσχέδιο «για την ασφάλεια της ΟΔΓ».

Η ηλεκτρονική ταυτότητα μας απειλεί πιο άμεσα απ' ότι τους Γερμανούς, αφού στη «σοσιαλιστική κοιτίδα της ελευθερίας» μας το σχετικό νομοσχέδιο ψηφίστηκε και σύντομα θ' αρχίσει να εφαρμόζεται.

Ήδη απ' όσο ξέρουμε παραγγέλθηκαν τα πρώτα φορητά τερματικά που θα τοποθετηθούν σε περιπολικά της ΕΛ.ΑΣ. έτσι ώστε να μπορούν οι μπάτσοι να ξέρουν τα πάντα για μας ακόμη και στη μέση του δρόμου.

Όπου υπάρχει πνεύμα, υπάρχει κοινωνία.
Όπου λείπει το πνεύμα, υπάρχει κράτος.
G. Landauer

ΚΑΠΟΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ:

Πριν την εφαρμογή του νέου συστήματος:

* Ενημέρωση του κοινού με διανομή προκηρύξεων, τρυκ κλπ. για τις συνέπειες της εφαρμογής της ηλεκτρονικής ταυτότητας.
* Μαζικές πορείες διαμαρτυρίας προς τα σχετικά διοικητικά κέντρα (υπουργείο εσωτερικών, δημόσιας τάξης κλπ),
* Ντυθείτε «ΕΚΑΜ» ζωγραφίζοντας σ' ένα χαρτόνι το «μπαρ κόουντ» (δηλαδή τις γραμμές και τα νούμερα) και κυκλοφορείστε έτσι, σε ώρες αιχμής.
* Δημοσιεύστε ονομαστικούς καταλόγους πολιτών που αρνούνται να πάρουν τις νέες ταυτότητες.
* Χάστε την τωρινή σας ταυτότητα και ζητείστε να σας εκδόσουν άλλη πριν αρχίσει η παραγωγή των νέων ταυτοτήτων.
* Διαδηλώσεις και καθιστικές διαμαρτυρίες μπροστά στα μέρη όπου κατασκευάζονται οι νέες ταυτότητες.
* Βγάλτε διαβατήριο τώρα και χρησιμοποιείστε το στο μέλλον σαν ταυτότητα. Ισχύει.

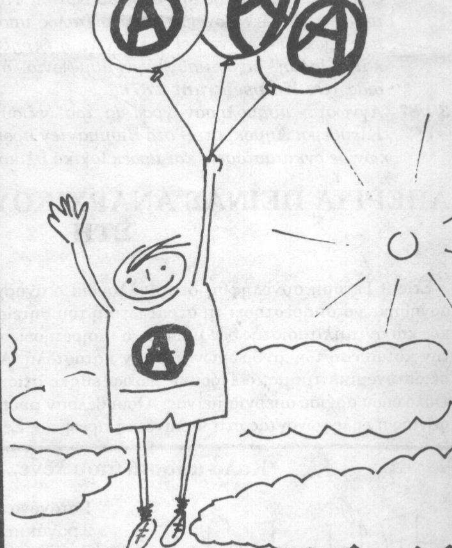
Μετά την εφαρμογή του νέου συστήματος:

* Αρνηθείτε να πληρώσετε τα τέλη και τα παράβολα για την έκδοση της ηλεκτρονικής σας ταυτότητας (θα κοστίζει περισσότερο από την σημερινή.
* Χάνετε συνεχώς την ταυτότητά σας.
* Καταστρέφετε την μαγνητική εγγραφή για να σβήνονται τα δεδομένα και να μην μεταβιβάζονται.
* Μην χρησιμοποιείτε τη νέα ταυτότητα αλλά επικυρωμένο φωτοαντίγραφό της.

(Τα στοιχεία του άρθρου είναι από το περιοδικό REFLEXES).

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ.

* **«Αντίθεση»:** κυκλοφόρησε το 1ο τεύχος, Φλεβάρης 1987. Εκδίδεται από αναρχικούς του Βύρωνα.
* **«ΔΟΚΙΜΗ»:** Το 14ο τεύχος της 15νθήμερης αναρχικής εφημερίδας, που τώρα πουλιέται και στα περίπτερα.
* **«ΙΖΤΟΜ»:** Το 13ο τεύχος, Σεπτέμβρης 1986. Αναρχική επιθεώρηση που καλύπτει θεματολογικά τις «ανατολικές χώρες». Γραμμένη στα αγγλικά. «ΙΖΤΟΜ» θα πει «Δύση».
* **«Solidaridad Obrera»:** Τα τεύχη Γενάρη, Φλεβάρη 1987. Η Ισπανική αναρχική εφημερίδα, στο τεύχος Γενάρη δημοσιεύει ολοσέλιδο άρθρο για την Ελλάδα.
* **«Reflexes»:** Το 5ο τεύχος, Γενάρης 1987. Γαλλικό αντιφασιστικό περιοδικό.
* **«ΙΤΑCΑ»:** Το 26ο τεύχος, Φλεβάρης 1987. Αναρχικό ισπανικό περιοδικό που εκδίδεται από αναρχικά πολιτιστικά κέντρα. Όπως αυτοπροσδιορίζεται είναι «ορθολογιστικό και λαϊκό Αθήναιο της Καστεγιόν». «ΙΤΑCΑ» θα πει ΙΘΑΚΗ. Το κύριο άρθρο του είναι ανοιχτή επιστολή ενός «παιδιού» προς τους «μεγάλους»: «Κύριοι ενήλικοι, έχοντας πια πεισθεί ότι ο κόσμος που μας περιβάλει είναι ένας κόσμος γκρίζος, απομονωμένος, σφιχτοδεμένος, ανταγωνιστικός και βίαιος και κατά συνέπεια προδοτικός, ανήθικος και αιματοβαμμένος, όπου κυριαρχούν η έλλειψη κατανόησης και αλληλεγγύης, το ψέμμα, η πείνα, το βρώμικο χρήμα, το μίσος, η απανθρωπιά, η συκοφαντία, τα βασανιστήρια και η απάτη, και επειδή πιστεύω ότι ο μελλοντικός κόσμος των παιδιών θα έχει ροζ χρώμα, δηλώνω ότι μου είναι αδύνατο να ωριμάσω. Το καθυστερημένο παιδί.»

συνέχεια από 1

κώδικας είναι έτοιμος εδώ κι έναν χρόνο κι ότι αυτό που ετοιμάζουν οι υπεύθυνοι είναι το πανηγύρι που θα συνοδεύσει την επίσημη ανακοίνωσή του!)

Αυτό που διαπιστώσαμε να λείπει απ' όλο αυόν τον τζερτζελέ (θα πει «σεισμός» στα τούρκικα) ήταν η απάντηση σε μερικά ερωτήματα που τουλάχιστον εμάς μας απασχολούν. Τα παραθέτουμε κι ελπίζουμε πως κάποιος, κάποιοι, κάποτε ίσως μπορέσουνε να μας διαφωτίσουν:

– Ποια είναι τα αγαθά – κοινωνικά και ατομικά που προστατεύει το ποινικό μας δίκαιο;

– Ποιος είναι ο δικαιούχος αυτών των αγαθών;

– Η τιμωρία είναι ο κατάλληλος τρόπος προστασίας του κοινωνικού συνόλου ή του ατόμου; Κατά πόσο η τιμωρία μειώνει πραγματικά την εγκληματικότητα;

– Η τιμωρία διαπαιδαγωγεί τον δράστη ή απλά τον εξοντώνει; Και στην περίπτωση αυτή η τιμωρία δεν είναι προσβολή κάποιων άλλων κοινωνικών κι ατομικών αγαθών (μείωση του ενεργητικού της κοινωνίας – προσβολή της ζωής ή της ελευθερίας του δράστη);

– Ο όρος «κοινωνική πρόληψη του εγκλήματος» λέει σε κανέναν κάτι;

– Ποιοι είναι αυτοί που «απονέμουν τη δικαιοσύνη» και τι προσόντα έχουν γι' αυτό, όταν το μόνο που κάνουν είναι το ν' ακολουθούνε τον Ποινικό Τυφλοσούρτη ή κάποιες πολιτικές σκοπιμότητες των εκάστοτε κρατούντων κι όταν, τις ποινές που επιβάλλουν, οι ίδιοι δεν τις έχουνε ποτέ γνωρίσει;

– Τα συνθήματα του τύπου: «Έξω οι κρατούμενοι από τις φυλακές – Μέσα οι μπάτσοι κι οι δικαστές!», προσφέρουν καμιά λύση ή απλά και μόνον αναπαράγουνε το «σωφρονιστικό» σύστημα;

– Η μελλοντική τέλεια κοινωνία, (που όλοι την ονειρευόμαστε, μόνο που ξεχνάμε να φορούμε τα γυαλιά μας στον ύπνο για να την βλέπουμε καλύτερα) ποια αγαθά θα προστατεύει και στην περίπτωση προσβολής αυτών των αγαθών πως θ' αντιδράσει ώστε να μην πισωγυρίσει στη σημερινή ή σε κάποια πιο παλιά κατάντια;

Όπως είπαμε, εμείς δεν έχουμε απαντήση σ' αυτά τα ερωτήματα. Παρακαλούμε όμως όποιον αναγνώστη θέλει, να τα συλλογιστεί και να συμβάλλει σ' ένα διάλογο γύρω απ' αυτά, σ' ένα διάλογο που κατά τη γνώμη μας θα είναι χρήσιμος, όσο κι οι στάσεις και οι εξεγέρσεις και τα συνθήματα.

Ωστόσο, έχοντας επίγνωση της τωρινής κατάστασης και του συνεχιζόμενου «σωφρονισμού» – βασανισμού των κρατουμένων, επικροτούμε όσους ζητούν, και ζητάμε κι εμείς μαζί τους:

– Να κλείσουμε αμέσως το Νταχάου!

– Να σταματήσουν τα βασανιστήρια σε βάρος κρατουμένων!

Και βέβαια, δεν ξεχνάμε πως όσο υπάρχουν φυλακές, είμαστε όλοι μας κρατούμενοι... ■